

بیشتر صحبت نمایید - کمتر بپردازید

برای اشتراک: *233*2*1#
را دایل نمایید

برای لغو اشتراک: *233*2*2#
را دایل نمایید.

از افغان بیسیم به افغان بیسیم

دقیقه فقط در بدل 499 افغانی برای 30 روز

HD VOICE

افغانستان بیسیم
AFGHAN WIRELESS

ارتباط دهنده افغانستان
Connecting Afghanistan

www.afghan-wireless.com

152

WiFi

myawcc

افزایش موارد اختطاف داکتران و نگرانی از توقف خدمات صحتی

صفحه ۶

تروریسم طالبانی سیاه و سفید نمی‌شناسد

صفحه ۷

برای به چالش کشیدن ایالات متحده مسکو بر افغانستان فشار می‌آورد

صفحه ۴

صفحه ۴

اهمیت سیاسی یک قرارداد عمرانی

پاکستان همواره به حضور هندی‌ها در ولایات جنوبی افغانستان به دیده‌ی شک و تردید نگریسته است. اسلام‌آباد حضور دیپلماتیک هند در قندهار و جلال‌آباد را نیز زیرسوال می‌برد. پاکستانی‌ها تبلیغ می‌کنند که کنسولگری‌های هند در جلال‌آباد و قندهار توجیه دیپلماتیک ندارند و بیشتر اهداف استخباراتی دارند. پاکستان در زمان حاکمیت مشرف هم اعلام کرده بود که هندی‌ها در پوشش شرکت‌ها و کار عمرانی در ولایات جنوبی افغانستان، بر ضد پاکستان کار استخباراتی می‌کنند. کابل می‌داند که پاکستان نسبت به حضور هندی‌ها در جنوب افغانستان حساس است و حتا حضور عادی آنان را نیز استخباراتی تبلیغ می‌کند.

عبدالله:

حکومت به برگزاری انتخابات شفاف متعهد است

۸ صبح، کابل: داکتر عبدالله عبدالله رییس اجرایی کشور، می‌گوید که حکومت وحدت ملی متعهد است تا زمینه برگزاری انتخابات شفاف، سالم و سراسری را فراهم سازد. آقای عبدالله که روز شنبه، نهم دلو، با فرانز میشل ملین سفیر و نماینده ویژه اتحادیه اروپا در افغانستان دیدار و گفتگو داشت، افزوده که او به تطبیق اصلاحات انتخاباتی متعهد است. در همین حال، نماینده ویژه اتحادیه اروپا در افغانستان نیز، می‌گوید که این اتحادیه از انتخابات شفاف، جلوگیری از تقلب و ثبت نام رای‌دهندگان در حوزه‌های رای‌گیری حمایت می‌کند. بحث برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها در این اواخر خوابیده است در حالی که قرار بود با آغاز به کار اعضای جدید کمیسیون‌های انتخاباتی تقویم انتخابات آینده زودتر اعلام شود.

صفحه ۳

شرکت‌های هندی مشغول برقرسانی در ولایات هم‌مرز با پاکستان

یک فرمانده داعش با ده جنگجوی این گروه در ننگرهار کشته شدند

صفحه ۲

جان‌باختن بیست و یک تن در نتیجه برف و باران‌های شدید

صفحه ۲

خبر خوش

بلند رفتن میزان شفافیت در اداره‌ی افغانستان که در گزارش اخیر سازمان جهانی شفافیت بازتاب یافته، حادثه‌ای مبارک و میمون است. افغانستان در گزارش‌های یک دهه‌ی اخیر این سازمان، یا قهرمان فساد مالی و اداری بود، یا نایب قهرمان. حال که افغانستان نمره بلندتر آورده، امیدواری به موفقیت مبارزه با فساد مالی و اداری بیشتر شده است.

تلاش‌های اخیر که حکومت برای مبارزه با فساد انجام داده، میزان شفافیت را بیشتر کرده است. در دستگاه قضایی کشور اصلاحات لازم اعمال شده است. جابه‌جایی قضایی‌ها و نصب رییس‌های جدید برای محاکم ولایتی، به بهتر شدن وضعیت دستگاه قضایی کمک کرده است. اداره سارنوالی افغانستان هم گام‌های مهمی برای مبارزه با فساد برداشته است. مرکز عدلی و قضایی مبارزه با فساد مالی و اداری هم توجه دیپلمات‌های کشورهای کمک‌کننده را جلب کرده است. سفیر بریتانیا چندی پیش اعلام کرد که به مرکز عدلی و قضایی مبارزه با فساد مالی و اداری باور دارد. جلسات محاکمه‌ای که این مرکز برگزار می‌کند، از سوی کشورهای کمک‌کننده استقبال می‌شود. گفته می‌شود که مرکز عدلی و قضایی به گونه‌ای ساخته شده است که صاحبان زر و زور نمی‌توانند بر آن اعمال نفوذ کنند. این مرکز سیستمی ساخته است که از اعمال نفوذ منزه بماند. اما تا هنوز افکار عمومی افغانستان به تلاش‌های حکومت برای مبارزه با فساد مالی و اداری باور ندارد. نظرسنجی اخیر ۸ صبح نشان می‌دهد که مردم افغانستان برای حکومت در مبارزه با فساد مالی و اداری نمره‌ی کامیابی نداده‌اند. این وضعیت شاید تا حدودی معلول بی‌اطلاعی مردم نیز باشد. مردم از تلاش‌هایی که برای اصلاح دستگاه قضایی صورت گرفته، اطلاع چندانی ندارند. مردم نمی‌دانند که مثلا آقای فرید حمیدی لوی سارنوال کشور، برای فسادزدایی چقدر زحمت می‌کشد، اما رخ دیگر ماجرا این است که مردم از بس وعده‌های میان‌تهی و بی‌بنیاد شنیده‌اند، نمی‌توانند به صحت معلوماتی که از نهادهای دولتی پخش می‌شود، باور کنند.

مردم وقتی به اراده سیاسی جدی سران حکومت وحدت ملی در مبارزه با فساد مالی و اداری باور می‌کنند که دانه‌درشت‌های فاسد محاکمه شوند. وقتی یک دانه‌درشت فاسد در جایگاه متهم در یک محکمه‌ی اختصاصی قرار گیرد، باور مردم به دستگاه قضایی کشور اعاده می‌شود. رهبران حکومت وحدت ملی و سران دستگاه قضایی کشور باید این موضوع را در نظر داشته باشند. متخصصان مبارزه با فساد مالی و اداری و دیپلمات‌های کشورهای کمک‌کننده، محاکمه مقام‌های قدیمی متوسط ادارات دولتی در مرکز عدلی و قضایی را شروع خوب توصیف کردند. اما مردم دید دیگر دارند. آنان محاکمه‌ی قدمه‌های متوسط و کارمندان عادی حکومت را جدی نمی‌گیرند. مردم وقتی به دستگاه قضایی و اداره دولت‌مردان باور می‌کنند که فاسدان بزرگ از حاشیه‌های امن‌شان بیرون کشیده شوند و در جایگاه متهم قرار گیرند. قشر تحصیل‌کرده، کتاب‌خوان و روشن‌اندیش کشور هم موضوع مشخص دارد. آنان می‌خواهند که دستگاه قضایی به رغم آلودگی‌هایی که وجود دارد، صاحب اعتبار در جامعه شود و عدالت غیر رسمی و خیابانی، آهسته آهسته، به تاریخ سپرده شود. این آرمان هم وقتی تحقق می‌یابد که میزان اعتماد مردم به دستگاه قضایی افزایش یابد. افزایش میزان اعتماد مردم به دستگاه هم زمانی ممکن است که دانه‌درشت‌های فاسد و صاحبان زر و زور محاکمه شوند.

چخانسوری از دفتر سخنگوی ریاست جمهوری به اداره امور تبدیل شد

ریاست عمومی اداره امور ریاست جمهوری مقرر شده است. آقای چخانسوری تحصیلات عالی خویش را تا سطح ماستری در بخش اداره‌ی عامه و پالیسی در دانشگاه سیدنی استرالیا به اتمام رسانده است. وی پیش از این به حیث رییس تشریفات ریاست جمهوری و قبل از آن در بانک جهانی کار کرده و بیش از ۱۲ سال نیز در نهادهای دولتی و غیردولتی در زمینه‌های انسجام، پالیسی‌سازی و مدیریت برنامه‌ها کار کرده است. او سال گذشته به عنوان سخنگوی دفتر ریاست جمهوری معرفی شده بود.

۸ صبح، کابل: محمد هارون چخانسوری سخنگوی دفتر ریاست جمهوری، براساس پیشنهاد ریاست عمومی اداره امور و منظوری رییس‌جمهور، در بست مافوق رتبه به حیث معاون انسجام امور دولت

جان باختن بیست و یک تن

در نتیجه برف و باران‌های شدید

کشور تخریب شده است. این درحالی است که چند روز قبل مقام‌های محلی ولایت جوزجان اعلام کردند که در نتیجه سرما و بندش راه‌های مواصلاتی، بیست و هفت کودک در ولسوالی درزاب این ولایت جان‌های خود را از دست داده‌اند.

در همین حال، وزارت دولت در امور رسیدگی به حوادث طبیعی می‌گوید که برای بیش از هفتصد و پنجاه فامیل آسیب دیده در شش ولایت به ارزش صد هزار دالر مواد غذایی و غیرغذایی نیز توزیع شده است. به گفته این وزارت، در نتیجه برف و باران‌های اخیر در ولسوالی روی دو آب ولایت سمنگان نیز در حدود ۱۵۰ متر مربع زمین فرو رفته است.

۸ صبح، کابل: وزارت دولت در امور رسیدگی حوادث اعلام کرده که در نتیجه برف و باران‌های شدید اخیر، بیست و یک جان باخته و شانزده تن دیگر زخمی شده‌اند. این وزارت در اعلامیه‌ای گفته است که این افراد در ولایت‌های کندهار، غزنی، غور، زابل، بغلان، ننگرهار، کنر و بامیان قربانی شده‌اند. به گفته این وزارت، در برف‌باری‌ها و باران‌های اخیر هشتاد باب منزل مسکونی نیز در مناطق مختلف

یک فرمانده داعش با ده جنگجوی این گروه

در ننگرهار کشته شدند

هم‌زمان با کشته و زخمی شدن شماری از جنگجویان گروه‌های طالبان و داعش، وزارت دفاع از تخریب شش کارخانه تولید و پروسس هیرویین در ولایت هلمند نیز خبر داده است. این وزارت می‌گوید که نیروهای کماندو در همکاری با نیروهای اردوی ملی و پولیس مبارزه علیه مواد مخدر، در عملیاتی در ولسوالی نوزاد شش کارخانه پروسس هیرویین و هزاران کیلوگرام مواد مخدر را کشف و از بین بردند. به گفته وزارت دفاع، این نیروها برای تخریب این کارخانه‌ها به ولسوالی نوزاد اعزام شده بودند. از این کارخانه‌ها پانزده هزار و ۱۵۷ کیلوگرام امونیم کلوراید، هزار و نود کیلوگرام مورفین، ۲۷۷ عدد بشکه خشک‌کننده مواد مخدر، شش پایه ترازو، چهار عراده واسطه نقلیه مختلف‌النوع و سه عراده موترسایکل نیز کشف و از بین برده شده است.

کشته شدن شش عضو دیگر گروه داعش در ولسوالی‌های لعل‌پور و ده‌بالا ولایت ننگرهار خبر داده است. این وزارت می‌گوید که در میان افراد کشته شده یک شهروند پاکستانی نیز وجود دارد. در عین حال، وزارت امور داخله از کشته شدن مولوی صدیق رییس کمیسیون نظامی گروه طالبان در ولسوالی ارغنداب ولایت زابل با هشت تن از همکارانش نیز خبر داده است. این وزارت می‌گوید که این اعضای طالبان در نتیجه کمین نیروهای اردوی ملی و پولیس ملی روز جمعه در روستای «بند تنور» ولسوالی ارغنداب به قتل رسیده‌اند. وزارت امور داخله می‌افزاید که مولوی صدیق در طراحی و سازماندهی حملات در مربوطات ولسوالی ارغنداب نقش مهمی داشت. در این حمله نیز به نیروهای امنیتی و غیرنظامیان آسیبی نرسیده است.

۸ صبح، کابل: نهادهای امنیتی کشور از کشته شدن ده تن از اعضای گروه داعش به شمول یک فرمانده کلیدی این گروه در ولایت ننگرهار خبر داده‌اند. وزارت امور داخله می‌گوید که در یک حمله هوایی در عصر روز جمعه در روستای «بندر» ولسوالی اچین ولایت ننگرهار، هفت تن از اعضای گروه داعش به شمول قاضی شاهد از فرماندهان کلیدی این گروه به قتل رسیده‌اند. همچنین در نتیجه درگیری میان نیروهای امنیتی و اعضای داعش در ولسوالی‌های هسکه‌مین و رودات ولایت ننگرهار نیز، سه عضو گروه داعش کشته و دو تن دیگر زخمی شده‌اند. وزارت امور داخله می‌گوید که در این درگیری‌ها به نیروهای امنیتی و غیرنظامیان آسیبی نرسیده‌اند. در همین حال، وزارت دفاع نیز از

یک افغان در آلمان به ظن همکاری با طالبان بازداشت شد

یک شهروند ۲۱ ساله افغان به اتهام «عضویت در سازمان تروریستی»، و هم‌دستی در قتل به دستور لوی سارنوالی آلمان بازداشت شده است. او متهم است که گروه طالبان را در اجرای اقدام‌ها در افغانستان کمک کرده است. به گزارش دویچه‌وله، لوی سارنوالی آلمان اعلام کرده که این جوان مظنون به عضویت به گروه طالبان در سال ۲۰۱۴ است و به عنوان محافظ شخصی یک فرمانده محلی این گروه فعالیت می‌کرده است، فرماندهی که اقدام‌ها را نیز اجرا می‌کرده است. سارنوالان این افغان را متهم کرده‌اند که از صادرکننده احکام اعدام محافظت کرده و در موارد متعددی در هنگام آوردن و قتل قربانیان نیز حضور داشته است. از جمله گفته شده است که در یک مورد در سال ۲۰۱۶ یک سرباز اعدام شده است.

این جوان افغان فعلا در بازداشت تحقیقاتی قرار دارد و نام کامل‌اش به دلیل حفظ حریم خصوصی براساس قانون آلمان نشر نشده است. هم‌چنین معلوم نیست که چه زمانی و در کجا بازداشت شده و چگونه به آلمان رفته است.

اردوی ملی در کندز:

در یک ماه اخیر چهل و هفت طالب کشته و شصت و پنج طالب دیگر زخمی شده‌اند

۸ صبح، کابل: مسوولان اردوی ملی مستقر در ولایت کندز می‌گویند که در جریان یک ماه گذشته، صد طالب کشته و زخمی شده‌اند. این مسوولان می‌گویند: «در ادامه عملیات مشترک تصفیه‌ای پامیرا که با حمایت‌های هوایی و توپچی نیروهای امنیتی به هدف سرکوب هراس افگنان و دشمنان مردم افغانستان در ولایت کندز راه‌اندازی شده بود، تا اکنون بیش از صد جنگجوی طالب کشته و زخمی شده‌اند.»

بریدجنرال آدم‌خان متین، قوماندان لوای اول پیاده‌ی فرقه‌ی بیست پامیر که رهبری این عملیات‌ها را به عهده دارد، می‌گوید: «در این عملیات‌ها چهل و هفت هراس‌افکن کشته شده و بیش از شصت و پنج تن دیگرشان زخمی شده‌اند.»

آقای متین اظهار می‌دارد: «در این عملیات‌ها، هم‌چنان یک میل ده‌شک، یک میل هاون، یک میل توپ هشتاد و دو میلی متری، چندین عراده موتر و موترسایکل دشمن نیز از اثر حمله‌های هوایی و زمینی تخریب شده‌اند.»

او هم‌چنان روند به درازا کشیدن عملیات را تغییرات آب‌وهوا در فصل زمستان، مخفی شدن هراس‌افگنان در محلات مسکونی و جلوگیری از تلفات و رسیدن خسارات به مردم ملکی عنوان می‌کند.

فرمانده لوای اول فرقه‌ی بیست پامیر مستقر در کندز می‌افزاید که پایگاه‌های امنیتی در ساحات حضرت سلطان مرکز کندز تکمیل شده و چندین پایگاه دیگر در ساحات بوزقندهاری و آچین در حال ساختن است.

اردوی ملی در کندز، در حالی از کشته شدن چهل و هفت طالب و زخمی شدن شصت و پنج طالب دیگر در جریان یک ماه گذشته خبر می‌دهد که باشندگان کندز، از پاک‌سازی نشدن این ولایت از وجود مخالفان ابراز نگرانی کرده و می‌گویند که نیروهای امنیتی تنها به «اعلام آغاز عملیات» و «آراییه ارقام» بسنده می‌کنند.

شرکت‌های هندی مشغول برقرسانی در ولایات هم‌مرز با پاکستان

۸ صبح، کابل: شرکت فراهم‌کننده برق «برشنا» قراردادهایی را با دو شرکت هندی امضا کرده است که بر بنیاد آن، قرار است تا دو سال آینده، این شرکت‌های هندی، در ولایات‌های خوست و پکتیا - که ولایت‌هایی هم‌مرز با پاکستان‌اند - به چهل‌وچهار هزار و پنج‌صد مشترک، برقرسانی کنند.

شرکت برشنا می‌گوید که تا دو سال آینده، بر بنیاد این قرارداد، چهل‌وچهار هزار و پنج‌صد مشترک جدید از برق مستفید خواهند شد و این برق، هم‌زمان با رسیدن برق ۵۰۰ کیلوولتی ترکمنستان خواهد بود.

ریاست اداره‌ی فراهم‌کننده برق «برشنا» اعلام کرد که با تطبیق دو پروژه در ولایت‌های لوگر، پکتیا و خوست چهل‌وچهار هزار و پنج‌صد مشترک، از برق مستفید خواهند شد.

قدرت‌الله دلاوری رییس شرکت برشنا می‌گوید که کار تطبیق دو پروژه برق، دو سال دوام داشته و هم‌زمان با کار تکمیل پروژه‌ی لین برق ۵۰۰ کیلوولت ترکمنستان تکمیل خواهد شد.

او که در محفل امضای این دو قرارداد در حضور داشت رییس جمهور غنی سخن می‌زد، گفت: «با تکمیل شدن این پروژه‌ها، در پل علم ولایت لوگر به تعداد سیزده‌هزار مشترک، در گردیز و حوزه‌ی زدران ولایت پکتیا به تعداد هزده‌هزار و پنج‌صد مشترک و در ولایت خوست به تعداد سیزده‌هزار مشترک از انرژی برق مستفید خواهند شد.»

وی گفت که بعد از امضای این قرارداد کار دیزاین این پروژه توسط دو کمپنی هندی به نام‌های «جگوار» و «انجک» به همکاری شرکت‌های داخلی انجام خواهد شد.

مصرف این دو پروژه برق، ۵۵،۸ میلیون دالر امریکایی بوده که توسط بانک انکشاف آسیایی به صورت کمک‌های بلاعوض این بانک به حکومت وحدت ملی پرداخته شده است.

از سوی دیگر توماس پنیا، نماینده بانک انکشاف آسیایی می‌گوید که بانک آسیایی می‌خواهد در زمینه‌ی رشد زیربنای افغانستان کار کند و به آن متعهد است. وی گفت: «بانک آسیایی به رشد زیربنای افغانستان متعهد بوده و ایجاد شغل از اولویت‌های دولت افغانستان است، پس تطبیق این پروژه‌ها می‌تواند راه را برای ایجاد شغل در افغانستان هموار بسازد و مهاجرت‌ها را نیز کاهش بدهد.»

وی هم‌چنان گفت که بانک انکشاف آسیایی، در زمینه‌های مختلف با حکومت وحدت ملی همکاری دارد و نقش حکومت را در ارائه‌ی خدمات به مردم می‌ستاید.

در همین حال، این تنها مواردی از کارکرد شرکت‌های هندی در زمینه‌ی برقرسانی در افغانستان نیست. قرارداد انتقال برق تاجیکستان از کندز به ولایت تخار و شماری دیگر از قراردادهای پیش از این نیز به شرکت‌های هندی داده شده بود و به گونه‌ی درست تطبیق شده‌اند. فعالیت عمده‌ی و همکاری بزرگ هندوستان در بخش تولید برق، تکمیل بند سلما در ولایت هرات است که در ماه جوزای امسال با حضور نازندرا مودی نخست وزیر هند و رییس جمهور غنی به بهره‌برداری رسید.

آغاز تصفیه در میان گروه طالبان: طالبان در یک ماه آینده ۵۰ عضو ارشد شان را ترور می‌کنند

در همین حال آقای میر می‌افزاید که بخشی از گروه‌های طالبان در شرق و در شمال‌شرق در ولایت کندز، خود را وابسته به داعش می‌دانند و این باعث شده است که طالبان ضعیف‌تر شوند. او می‌گوید که طالبان در دو سال گذشته تضعیف شده‌اند، اما یگانه دلیلی که باعث پیشرفت نظامی‌شان در افغانستان بوده، ضعف در حکومت وحدت ملی است.

در همین حال، اما جاوید کوهستانی، کارشناس امور نظامی در افغانستان می‌گوید اختلافات میان طالبان پس از مرگ ملا عمر به میان آمده و هنوز وجود دارد، اما فکر نمی‌کند که این اختلافات به حذف فزونی اعضای این گروه توسط خودشان منجر شود.

آقای کوهستانی باور دارد: «اختلاف میان شبکه‌ی حقانی و طالبان در مجموع وجود دارد، چون شاخه‌ی حقانی از گذشته یک تافته‌ی جدابافته از طالبان است و معمولاً دچار اختلافات بودند، اما آن به معنای این نیست که در درگیری‌ها، طالبان اقداماتی برای ترور و یا حذف افراد شان بکنند.»

آقای کوهستانی، در باره‌ی اختلافات قومی در میان طالبان می‌گوید: «به طور معمول، اکثریت صفوف طالبان را غیر درانی‌ها تشکیل می‌دهند، یا طالبان اکثراً و نزدیک به بیش از ۸۰ درصد طالبان پشتون غلجایی هستند؛ بستر و خاستگاه طالبان غلجایی‌ها هستند.» او می‌افزاید: «شمار محدودی از رهبران [طالبان] مثل ابراهیم صدر، الکوزی به خانواده‌ی درانی تعلق می‌گیرند و تعداد محدودی هم از سایر اقوام آن‌جا وجود دارند، که نقش بسیار کلان و تعیین‌کننده را در سیاست‌گذاری‌های این گروه ندارند.»

طالبان دو سال پس از مرگ ملا عمر رهبر این گروه، از مرگ وی اطلاع یافتند و پس از آن، در میان‌شان اختلافات بر سر رهبری این گروه، آغاز شده و تشدید یافت. گروهی از طالبان تحت رهبری ملاخترم محمد منصور و گروهی دیگر به رهبری ملا محمد رسول از هم جدا شدند و به درگیری میان هم پرداختند که این درگیری‌ها ده‌ها کشته و زخمی از دو گروه به جا گذاشت.

در زمان تعیین جانشین ملا عمر، ملا منصور دادالله (برادر ملا دادالله)، ملا نیازی، ملا قیوم ذاکر، ملا حبیب‌الله، ملا عبدالقیوم ذاکر، ملا حسن رحمانی، ملا محمد رسول، ملا عبدالرزاق و ملا جلیل از شمار اعضای ارشدی بودند که از آغازین روزها، مخالفت خود را با تعیین ملا اختر منصور به حیث رهبر اعلام کرده بودند. این اعضای ارشد طالبان، ملا اخترمحمد منصور را دست‌نشانده «آی.اس.آی» پاکستان خوانده، مشروعیت رهبری وی را زیر سوال برده بودند و به تشکیل گروهی دیگر به رهبر ملا محمد رسول پرداختند.

در ادامه‌ی اختلافات، ملا منصور دادالله (برادر ملا دادالله) که به حیث معاون گروه طالبان ملا محمد رسول تعیین شده بود، در یک حمله در ولایت زابل کشته شد و اندک اندک این رویداد، از میزان قوت این گروه کاست، اما سال گذشته، ملا اختر منصور، رهبر طالبان در پاکستان توسط طیاره‌ی بی‌سرنشین امریکایی کشته شد و ملا حبیب‌الله که پس از رهبری نامش به هبت‌الله دگرگون شد، به حیث رهبر طالبان ملا اختر منصور تعیین شد.

با افشای موارد تازه‌ی اختلافات، دیده می‌شود که پاکستان با بیشتر کردن نقش شبکه‌ی حقانی، در حال انحصاری‌سازی کامل قدرت طالبان در دست خود است.

این منبع می‌گوید: «تصمیمی که به تازه‌گی گرفته شده این است که شبکه حقانی جمع نوزایی‌ها که درانی‌اند به کمک «آی.اس.آی» طرح دارند تا اسحاق‌زایی‌هایی مانند ذاکر قیوم و ملا هبت‌الله آخندزاده را که اکنون در قدرت‌اند، از بین ببرند و به قیادت آنان نقطه‌ی پایان بگذارند.»

در همین حال اما آگاهان مسایل سیاسی و نظامی در افغانستان به این باور اند که پس از مرگ ملا عمر، طالبان دچار اختلافات کلانی شده‌اند و این ضعف حکومت افغانستان بوده که نتوانسته است از این اختلاف‌ها به سود خود و به شکست طالبان اقدام کند.

هارون میر، از آگاهان مسایل سیاسی می‌گوید که پس از مرگ ملا عمر، بذر اختلاف میان طالبان کاشته شد و این اختلافات آهسته آهسته به سطح گسترده رسید.

آقای میر می‌گوید: «بعد از فوت ملا عمر و همان مشکلات ذات‌البینی که روی رهبری در میان طالبان به وجود آمد، ادامه و توسعه آن، طالبان را دچار مشکلات عمیق ساخت، از یک طرف رهبری که بتواند انسجام ببخشد به نیروی طالبان

وجود ندارد و از طرف دیگر، یکی از دلیل‌های به میان آمدن طالبان، مشکلات، نامنی و جنگ‌های تنظیمی جمعیت و حزب اسلامی، تضاد و تفرقه میان اقوام مختلف که در حوزه‌ی قندهار زندگی می‌کنند، بود. اما حالا هم با فوت ملا عمر، در نبود یک رهبر قوی، همان مشکلات دوباره آغاز شده است، مانند جنگ‌هایی که میان گروه‌های مختلف طالبان رخ داد.»

او می‌گوید: «کشته‌شدن ملا دادالله و خانواده‌اش و از همه مهم‌تر رقابتی که میان چند گروه و از جمله گروهی که از طرف ایران پشتیبانی می‌شد و ملا منصور که از سوی امریکایی‌ها کشته شد، این همه باعث شد که تضادها صبغی قبیله‌ای و قومی پیدا بکند و تشدید شود.»

رهبری جنگ در دست حقانی
آقای میر هم‌چنان می‌گوید که سران اصلی طالبان دیگر رهبری این گروه را از دست داده‌اند و شبکه‌ی حقانی به جای آنان به همکاری پاکستان، تصمیم می‌گیرد. او می‌گوید: «حالا می‌دانیم که شورای کویته صلاحیت و رهبری را در دست ندارد، پاکستانی‌ها تلاش کردند صلاحیت شبکه‌ی حقانی را بیشتر کنند تا رهبری جنگ را به دست بگیرد و زیادتر در بین طالبان مطرح شوند.»

۸ صبح، کابل: به دنبال قتل قاری سیف‌الله مسوول کمیسیون نظامی و اکمالات طالبان در ولایت زابل، اطلاعات تازه‌ی استخباراتی حاکی از آن است که گروه طالبان در یک ماه آینده، ۵۰ تن از اعضای ارشد این گروه را ترور کند.

یک منبع موثق و معتبر امنیتی افغانستان می‌گوید: «قاری سیف‌الله که مسوول کمیسیون نظامی و اکمالات طالبان در ولایت زابل بود، به دستور شخصی به نام حافظ مجید مشاور مجهول‌الهویت هبت‌الله آخندزاده، در کویته پاکستان به قتل رسید.»

این منبع می‌گوید که اخیراً ملا هبت‌الله آخندزاده رهبر طالبان تصمیمش مبنی بر برطرفی شانزده تن از والیان نام‌نهاد این گروه را انجام داده است و قرار است به عوض این والیان چهره‌های جدیدی را معرفی کند.

اطلاعات نهادهای امنیتی افغانستان نشان می‌دهد که «آی.اس.آی» از طریق حافظ مجید (مشاور مجهول‌الهویت رهبر طالبان)، افراد تازه‌ی مربوط به این سازمان را که آموزش دیده و مسلکی‌اند، به جای این شانزده والی برکنار شده معرفی می‌کند.

بر بنیاد این اطلاعات، هم‌چنان «در رهبری طالبان یک لیست پنجاه نفری ترتیب شده است که ۳۴ تن‌شان از اعضای ارشد این گروه و ۱۶ تن دیگرشان هم از شمار والیان نام‌نهاد برکنار شده‌اند و قرار بر این است که در یک ماه آینده این افراد توسط این گروه ترور شوند.»

یک منبع معتبر استخبارات افغانستان می‌گوید: «طرح ترور این افراد از سوی گروه طالبان ریخته شده است.»

«ملا هبت‌الله کنار زده خواهد شد»
اطلاعات استخباراتی ارایه‌شده از سوی یک منبع معتبر حکایت از آن دارد که بحث هویتی و قومی میان طالبان، شکاف در میان این گروه را بیشتر از پیش ساخته است.

بر بنیاد این اطلاعات، جنجال‌ها میان اعضای طالبانی که مربوط به قوم غلجایی و طالبانی که مربوط به درانی‌ها اند، «به اوج خود» رسیده است و تصمیمی نیز از سوی شبکه‌ی حقانی (اکثراً طالبان نوزایی) و به کمک «آی.اس.آی» به تازه‌گی گرفته شده است تا اسحاق‌زایی‌ها که دو فرد مهم آنان ملا هبت‌الله رهبر کنونی طالبان و ذاکر قیوم، از اعضای ارشد این گروه است را از بین ببرند و به فرمان‌روایی آنان پایان بدهند.

اهمیت سیاسی یک قرارداد عمرانی

● **یابک کابلی**

نگرانی‌های آن کشور ترتیب اثر دهد. اما تجربه‌ی سال ۲۰۱۴ نشان داد که این تصور بی‌بنیاد است. پاکستان در قدم اول از دنیا امتیاز می‌خواهد بعد از افغانستان. پاکستان قیمت گزافی روی طالبان و همکاری با دولت افغانستان تعیین کرده است. آنان سال گذشته میلادی اعلام کردند که صلح کابل با صلح کشمیر ارتباط دارد. آنان می‌خواهند از دنیا در مساله‌ی کشمیر امتیاز بگیرند و بعد در بحران افغانستان امتیاز بدهند. امتیازگیری از افغانستان بخش کوچکی از خواست‌های پاکستان است.

دنیا هم نمی‌تواند به پاکستان در موضوع کشمیر امتیاز بدهد. هند کشوری بزرگ و تاثیرگذار است. این کشور با بسیاری از کشورهای عضو ناتو روابط گسترده‌ی تجاری و اقتصادی دارد. نفوذ نرم هند هم روزبه‌روز قوت می‌گیرد. خشونت‌پرهیزی، یوگا، بالیوود و دموکراسی، هویت هند مدرن را شکل می‌دهد. مردم دنیا هند را با همین چهره می‌شناسند. لابی هند در امریکا و دیگر کشورها خیلی قدرتمند است. بنابراین بسیار بعید است که امریکا و بریتانیا روی هند فشار بیاورند تا روی

دیروز اعلام شد که یک شرکت هندی، قرارداد اعمار بندهای آب‌گردان برای تولید برق را با مراجع مربوط دولت افغانستان امضا کرده است. امضای قرارداد با شرکت‌های خارجی امری معمول است و از آنجایی که ظرفیت‌های تکنیکی و انسانی لازم برای تطبیق پروژه‌ها در افغانستان وجود ندارد، وزارت‌خانه‌ها و سازمان‌های دولتی افغانستان ناگزیرند که با شرکت‌های خارجی قرارداد کنند. اما آنچه که قرارداد اخیر را به لحاظ سیاسی پراهمیت می‌سازد، این است که شرکت هندی طرف قرارداد، قرار است پروژه‌های عمرانی را در ولایات لوگر و پکتیکا تطبیق کند. ولایاتی که هم‌مرز پاکستان‌اند.

پاکستان همواره به حضور هندی‌ها در ولایات جنوبی افغانستان به دیده‌ی شک و تردید نگرینده است. اسلام‌آباد حضور دیپلوماتیک هند در قندهار و جلال‌آباد را نیز زیرسوال می‌برد. پاکستانی‌ها تبلیغ می‌کنند که کنسولگری‌های هند در جلال‌آباد و قندهار توجیه دیپلوماتیک ندارند و بیشتر اهداف استخباراتی دارند. پاکستان در زمان حاکمیت مشرف هم اعلام کرده بود که

موضوع کشمیر با پاکستان وارد مذاکره شود و امتیاز بدهد. اما پاکستان تاحال با این واقعیت کنار نیامده است و فکر می‌کند که با حمایت مستقیم و غیرمستقیم از گروه‌های تروریستی، می‌تواند به هدفش برسد. الیت نظامی و امنیتی پاکستان نمی‌خواهند به حرف سیاستمداران این کشور گوش دهند. آنان نمی‌خواهند سیاستمداران منتخب مردم پاکستان در سیاست‌گذاری‌های امنیتی در قبال افغانستان، هند و بحث مبارزه با تروریسم تصمیم بگیرند.

بنابر این افغانستان ناگزیر است که روابطش را با هند گسترش دهد و دیگر به حساسیت‌های پاکستان وقتی نگذارد. وقتی پاکستان در همسویی راهبردی با طالبان به سر می‌برد، کابل نمی‌تواند نگرانی‌های آن کشور را جدی بگیرد. اگر پاکستان از فرصتی که در سال ۲۰۱۴ به جود آمده بود، استفاده می‌کرد، کار به این‌جا نمی‌کشید.

یک عده تصور می‌کنند که روی کار آمدن فرمانده جدید در راولپندی و میانجی‌گری‌های لندن، احتمال آغاز دوباره‌ی گفتگوها میان افغانستان و پاکستان را ایجاد کرده است. اما شرایط و اوضاع نشان می‌دهد که اگر چنین گفتگویی انجام هم نشود، ادامه نخواهد یافت. سران حکومت وحدت ملی وقتی می‌توانند با خیال راحت با پاکستان گفتگو کنند که اسلام‌آباد، یک یا چند گام مهم برای اعتمادسازی بردارد. مثلا اگر پاکستان پیش از هر نوع گفتگویی، ملاحظت‌الله آخذن‌زاده، رهبر طالبان را بازداشت کند و او را به کابل بیاورد، زمینه برای ادامه‌ی گفتگوها و اعتمادسازی فراهم می‌شود. اگر پاکستان چنین گامی بردارد، تغییر در روابط میان دو کشور به وجود نمی‌آید.

هندی‌ها در پوشش شرکت‌ها و کار عمرانی در ولایات جنوبی افغانستان، بر ضد پاکستان کار استخباراتی می‌کنند.

کابل می‌داند که پاکستان نسبت به حضور هندی‌ها در جنوب افغانستان حساس است و حتا حضور عادی آنان را نیز استخباراتی تبلیغ می‌کند. اما افغانستان این بار، وقتی به این حساسیت‌ها نهناده است. علت این بی‌توجهی هم دوام جنگ خاموش پاکستان علیه افغانستان است. اگر پاکستانی‌ها از فرصتی که در سال ۲۰۱۴ به وجود آمده بود استفاده می‌کردند، وضعیت به این‌جا نمی‌رسید. پاکستانی‌ها در آن زمان رویکرد رییس‌جمهور غنی مبنی بر بهبود روابط با اسلام‌آباد و مذاکره روی تمام نگرانی‌ها دو طرف را صرف استقبال لفظی کردند.

پاکستانی‌ها از آن رویکرد، بهره‌برداری فرصت‌طلبانه کردند. به عنوان مثال دستگاه استخبارات پاکستان از زندانیان پاکستانی در زندان‌های افغانستان تحقیق کرد و زمینه را برای اجرای عملیات نظامی علیه دشمنان پاکستان فراهم کرد. رویکرد رییس‌جمهور غنی در آن زمان موجب نگرانی هند نیز شد. سفیر هند در کابل در سال ۲۰۱۴ در یک مصاحبه گفت که مردم افغانستان اجازه نمی‌دهند که سیاست خارجی کشورشان توسط یک کشور دیگر کنترل شود. اظهارات این سفیر پرده از نگرانی‌های هند برمی‌داشت. اما با وجود تمام هزینه‌هایی که کابل داد، پاکستان حاضر نشد با افغانستان همکاری کند.

در آن زمان تصور بر این بود که پاکستان از افغانستان امتیاز می‌خواهد و کابل باید به

برای به چالش کشیدن ایالات متحده مسکو بر افغانستان فشار می‌آورد

دست‌اندازی روس‌ها تلاش‌های ایالات متحده برای تقویت دولت و سرکوب طالبان و پایان بخشیدن درازترین جنگ امریکا را پیچیده می‌سازد.

● **منبع: وال استریت ژورنال / جسیکا دوناتی، حبیب طوطاخیل و احسان‌الله امیری مترجم: اورنگ‌زیب بیضایی**

ماه گذشته به‌گونه‌ی علنی از روسیه، ایران و پاکستان، برای «نفوذ بدخیم» شان انتقاد کرد. او روسیه را به دلیل «آشکارا» مشروعیت‌بخشیدن به طالبان، انتقاد کرد.

جنرال نیکلسون گفته بود که ادعای روسیه مبنی بر این که آنها به دلیلی با طالبان در تماس شده‌اند چون ایالات متحده در مهار داعش و دیگر گروه‌های تروریستی جدید ناکام شده است، برای توجیه پالیسی‌های‌شان است. او ماه گذشته در پنتاگون به خبرنگاران گفت: «داستان آنها [روسیه] چیزی شبیه این است: که طالبان کسانی هستند که مقابل دولت اسلامی می‌جنگند، نه دولت افغانستان».

با اشاره به نیروهای سازمان پیمان اتلانتیک شمالی که از سوی ایالات متحده رهبری می‌شوند، ژنرال گفت: «این مشروعیت‌علنی‌ای که روسیه به طالبان می‌بخشد، براساس واقعیت‌ها نیست، بل به‌عنوان روشی که اساسا تلاش‌های دولت افغانستان و ناتو را تضعیف و جنگ‌جویان را تقویت می‌کند، استفاده می‌شود.»

تماس کشورهای خارجی با طالبان چیز جدیدی نیست. به پاکستان به‌عنوان حامی بزرگ این گروه دیده می‌شود، و در سال‌های اخیر مقامات دولت چین و افغانستان گفتگوهای جداگانه‌ای را با نمایندگان طالبان برای بحث روی صلح در افغانستان داشته‌اند.

ولی در ایجاد روابط آزاد با طالبان، مسکو با وارثین کسانی که تحقیرآمیزترین شکست را به نظامیان اتحاد شوروی وارد کرد و در فروپاشی آن نقش داشت، خیلی دوستانه برخورد می‌کند. در ۱۹۸۹، شورشیان - بیشتر بنیادگرایان اسلامی مورد حمایت ایالات متحده، عربستان سعودی و پاکستان - قشون سرخ را از افغانستان خارج کردند، و به تصرف ۹ ساله‌ی شوروی پایان بخشیدند.

نشانه‌هایی وجود دارد که اداره دونالد ترامپ کاری برای افغانستان انجام خواهد داد. مقامات افغان گفتند که در ماه دسامبر، ترامپ، در تماس تلفی‌فونی با آقای غنی اظهار داشت که در نظر دارد نظامیان امریکایی بیشتری به افغانستان بفرستد، تا مانع بدتر شدن امنیت کشور شود.

پیش از این که در پایان ۲۰۱۴، اکثریت سربازان خارجی از افغانستان خارج شوند، باراک اوباما رییس‌جمهور پیشین، بیشتر از ده‌هزار سرباز امریکایی را در این کشور نگه داشت.

هم‌چنان در این هفته قصر سفید گفت که رییس‌جمهور ترامپ آماده‌ی همکاری نظامی با روسیه برای سرکوب دولت اسلامی است.

آقای کرزی، پیشنهاد ترامپ برای روابط بهتر با ولادیمیر پوتین رییس‌جمهور روسیه را امیدوارکننده توصیف کرد. او گفت: «خوشحالم که او و پوتین روابط خوبی دارند. امیدوارم آنها هم‌چنان دوست باقی بمانند و روی مسایل جهانی به‌ویژه افغانستان، کار کنند.»

روسیه دست‌اندازی‌های تازه‌ای را در افغانستان آغاز کرده است که می‌تواند تلاش‌های ایالات متحده برای تقویت دولت آسیب‌پذیر افغانستان، سرکوب شورشیان طالب و پایان بخشیدن به طولانی‌ترین جنگ امریکا را پیچیده بسازد.

ماه گذشته مسکو از جزییات تماس با طالبان پرده برداشت، با بیان این‌که آنها با این حرکت رادیکال برای مبارزه با همکاران محلی داعش، که در ولایت شرقی ننگرهار در مرز پاکستان، جای پا پیدا کرده است، اطلاعات را شریک می‌سازد و همکاری می‌کند.

الکساندر مانتیتسکی، سفیر مسکو در افغانستان، و دیگر مقامات روسی اظهار کرده‌اند که همکاری با طالبان، حمایت مالی و مادی را در بر نمی‌گیرد. ذبیح‌الله مجاهد سخنگوی طالبان روابط با روسیه را «فقط سیاسی» خواند.

ولی این افشاسازی مصادف است با حرکت‌های دیگر روس‌ها در خاور میانه و اروپا، که برای تضعیف نفوذ ایالات متحده و جستجوی توازن با واشنگتن معلوم می‌شود.

ماه گذشته کرملین کنفرانسی را با اشتراک چین و پاکستان، برای بحث روی تهدیدهای تروریستی از افغانستان و چگونگی مبارزه با دولت اسلامی، در مسکو برگزار کرد. پس از آن، روسیه از دولت افغانستان دعوت کرد تا در این ابتکار دیپلماتیک دوام‌دار سهم بگیرد، ولی ایالات متحده دعوت نشده بود.

مسکو هم‌چنان مانع تلاش‌های دولت افغانستان برای حذف نام گلبدین حکمتیار از لیست تعزیرات سازمان ملل شده است، شرط اساسی توافق‌نامه‌ی صلح با گروه شورشی‌ای که با القاعده پیوند دارد. این توافق‌نامه به شدت از سوی ایالات متحده و متحدانش حمایت شد، و به‌عنوان قالب گفتگوهای آینده با طالبان به آن نگرینده می‌شد.

درحالی که رییس‌جمهور اشرف غنی، به‌گونه‌ی علنی هرنوع حمایت از طالبان را انتقاد کرده است، اما یکی از بزرگ‌ترین حامیان حرکت‌های روس‌ها در افغانستان رییس‌جمهور پیشین، حامد کرزی، است.

آقای کرزی که برای ۱۲ سال، در راس دولت مورد حمایت ایالات متحده در کابل بود، روسیه را تعادل‌ساز سالم حضور حاکمیت امریکا در کشور ۳۳ میلیونی خودش می‌داند.

آقای کرزی در مصاحبه‌ای با وال استریت ژورنال گفت: «واقعیت این است که حضور ایالات متحده در افغانستان امنیت را برای ما نیاورده است، باعث افراط‌گرایی بیشتر شده است، حالا اینجا باید توازن قدرت باشد.»

تعداد دفعات تماس‌ها میان روسیه و طالبان - و سطح و نفوذ مقامات دخیل در آن - معلوم نیست. ولی آنها به حد کافی ایالات متحده را نگران ساخته‌اند. جنرال نیکلسون فرمانده ارشد نظامی امریکایی در افغانستان،

نیاز شدید افغانستان

به آمارگیری کلی محیط زیستی «آمار قدرت است»

برای آن که میزان تغییر اقلیم در یک منطقه محاسبه شود، موجودیت آمار-حد اقل-سی ساله‌ی وضعیت محیط زیستی آن منطقه شرط اساسی است. آمار، اقلیم‌شناسان را در یافتن دید کلی نسبت به میزان تغییرات محیط زیست، شناخت پدیده‌های آسیب‌پذیر و دریافت راه‌های مناسب مبارزه و سازگاری با تغییر اقلیم کمک می‌کند. در نبود ارقام، تاثیر تغییرات اقلیمی در بخش‌های مختلف مثل زراعت، سکنور آب، معدن‌ها، صحت و سایر بخش‌ها درست بررسی شده نمی‌شود.

سیدآصف سادات، استاد دانشکده‌ی محیط زیست دانشگاه کابل، در این مورد می‌گوید: «آمار برای ما روشن می‌کند که در محیط زیست و اقلیم ما چقدر و چگونه تغییر آمده است. افغانستان از جمله کشورهایی است که از تغییر اقلیم بیشتر آسیب می‌بیند، اما از آن‌جا که آمار کافی در مورد این تغییرات وجود ندارد، توجه آن‌چنانی به آن نمی‌شود.»

وی می‌افزاید: «در افغانستان از سال‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۹۰ میلادی آمار وجود دارد. از ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۱ و ۲۰۰۲ بنا بر شرایط نامناسب حاکم بر کشور، آماری از پدیده‌های محیط زیستی در دست نیست. از ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵ باز هم آمار داریم، اما این ارقام مربوط به چند حوزه‌ی مشخص است و نمی‌تواند از کل افغانستان نمایندگی کند. در حالی که برای محاسبه میزان تغییرات نیاز داریم که آمار ۳۵ سال اخیر کشور جمع‌آوری و مقایسه شود.»

ریاست تغییر اقلیم اداره‌ی ملی حفاظت از محیط زیست اما از اقدام این نهاد در زمینه‌ی تهیه راهبرد «سازگاری ملی تغییر اقلیم» خبر داده می‌گوید که در این راهبرد تمام فکتورهای آسیب‌پذیر از تغییر اقلیم شناسایی شده است. به قول رییس این اداره، آب آسیب‌پذیرترین فکتور از تغییر اقلیم در کشور است و فکتورهای زراعت و صحت نیز در رده‌های بعدی قرار دارند.

غلام‌حسن امیری، رییس بخش تغییر اقلیم اداره ملی حفاظت از محیط زیست، می‌گوید: «نظر به مسوولیت‌های این ریاست و تمام کشورهای عضو کنوانسیون تغییر اقلیم، این کشورها مسوول‌اند که هر دو سال بعد گزارش‌های تغییر اقلیم در کشورشان را تهیه و به سکرتریت کنوانسیون تغییر اقلیم ارسال کنند. ما اولین گزارش ملی خود را در ۲۰۱۳ تهیه و به سکرتریت کنوانسیون ارسال کردیم. و دومین گزارش ملی تغییر اقلیم باید در ۲۰۱۷ تسلیم داده شود که مسوده‌اش تکمیل شده است و ممکن تا دو ماه دیگر کارش تمام شود.»

به گفته‌ی آقای امیری، این گزارش در سطح ملی تمام فکتورها، از جمله ترانسپورت، آب، صحت، انرژی، معادن، زراعت و غیره را در بر می‌گیرد.

وی هم‌چنان می‌گوید: «تیم‌های تحقیقاتی در تهیه‌ی این گزارش متشکل از نمایندگان اداره‌های ذی‌ربط است. ما پنج تیم مطالعاتی داریم که شامل: تیم مطالعاتی کاهش اثرات منفی تغییر اقلیم، تیم مطالعاتی کاهش موجودی گازهای گلخانه‌ای، تیم انتقال تکنولوژی، تیم مطالعاتی آگاهی عامه و تیم توحید گزارش‌ها می‌باشد. ما با این تیم‌ها به گونه‌ی ماهوار تشکیل جلسه می‌دهیم و گزارش‌ها را ارزیابی می‌کنیم.»

غلام‌حسن امیری می‌افزاید: «سال گذشته نیز گزارش «سهم مشارکت مشخص شده ملی» پیرامون مشکلاتی که افغانستان را تا سال ۲۰۳۰ تهدید می‌کند، که به کمک نمایندگان اداره‌های ذی‌ربط تهیه شده به سکرتریت کنوانسیون تغییر اقلیم فرستاده شده است و تطبیق آن از ۲۰۲۰ شروع می‌شود.»

با این همه آقای امیری دقیق نبودن آمارهای به دست آمده را پذیرفته می‌گوید: «ما تیم‌های مطالعاتی خود را به ولایت‌ها نمی‌فرستیم. تیم‌های مطالعاتی ما شامل نمایندگان اداره‌های همکار با ما است. نماینده‌ی هر اداره مسوول است تا ارقام و آمار جدید مربوط به اداره خود را توحید کرده به اداره‌ی ملی حفاظت از محیط زیست بیاورد. نظر به مشکلاتی که در کشور وجود دارد، ارقامی را که می‌گیریم زیاد دقیق نیست. ما سعی می‌کنیم در گزارش‌های خود، از آمار و ارقام جدید استفاده کنیم، ولی با آن هم خلاهایی وجود دارد.»

به گفته‌ی آقای امیری اداره ملی حفاظت از محیط زیست در هر ولایت یک ریاست دارد که می‌تواند از آمار ارایه شده توسط این ریاست‌ها هم استفاده کنند.

سیدآصف سادات اما با بیان این که بیشتر ریاست‌های اداره ملی حفاظت از محیط زیست در ولایت‌ها فلج است، می‌گوید: «از آن‌جا که افغانستان هنوز سروری کلی نشده است، آمار تهیه شده از سوی این اداره‌ها زیاد جامع نیست. تا حدی می‌تواند قابل قبول باشد، اما این آمار نمایان‌گر واقعی تغییرات اقلیم در کشور بوده

باید ده‌ها مکتوب را پایین و بالا ببرد. فرض کنیم یک خارجی می‌خواهد در رابطه به چالش‌های محیط زیستی کشور تحقیق کند، باید ارقام را از کجا به دست بیاورد؟ همین مشکلات باعث می‌شود که کم‌تر کسی تحقیق کند.»

به باور مصطفی حسنی ارقام، یکی از نیازهای اولی برای تحقیق می‌باشد و تحقیق، عامل اصلی شناسایی مشکل و اساس برنامه‌ریزی برای آینده است.

او پیشنهاد می‌کند: «در این زمینه تلاش صورت گیرد تا یک سیستم منظم جمع‌آوری آمار و درعین حال دسترسی آسان به آن از طریق وبسایت‌های انترنتی ادارات وجود داشته باشد تا همه بتوانند در صورت ضرورت، از آن استفاده کنند.»

آقای حسنی هم‌چنان می‌افزاید: «برای حل مشکلات محیط زیستی تحقیق نیاز است. شرایط اولی برای تحقیق فراهم و تکنولوژی‌های مرتبط با آن خریداری و در اختیار مراجع تحقیقی گذاشته شود. برای تحقیق باید پالیسی‌های مشخص با انگیزه‌های اقتصادی و اجتماعی وضع شود، تا فرهنگ تحقیق در کشور ترویج داده شود.» به قول مصطفی حسنی در افغانستان از ترکیب و منشای آلودگی‌های شهری کسی خبر ندارد و این که برای جلوگیری از آن اولویت به کدام بخش داده شود، نیز مشخص نیست. لابراتوارهایی که در بعضی از نهادهای دولتی وجود دارد، مختص به همان نهاد می‌باشد و استفاده از آن انحصاری شده است، این وضعیت عدم ارتباط و هماهنگی میان اداره‌ها را نشان داده و شرایط کار و تحقیق را سخت‌تر می‌کند.

آقای حسنی افزود: «چالش‌های محیط زیستی، چالش‌های دهه‌های اخیر می‌باشد، درک پدیده‌های محیط زیستی، دانش جدیدتر می‌خواهد. بنا بر این، با جذب افراد تحصیل کرده و متعهد این مشکل می‌تواند برطرف شود. ایجاب می‌کند برای رهبری نهادها با دانش‌ترین فرد همراه با توانایی رهبری بالا، در راس اداره‌ها قرار داد شوند.»

آمارها نشان می‌دهند که در سال ۱۹۷۰ میلادی، ۳٫۲ میلیون هکتار زمین در افغانستان جنگل بوده است. ولی نظر به آمار جدیدی که ارایه شده، این رقم تا ۱٫۵ میلیون هکتار زمین، کاهش پیدا کرده است. از این‌جا می‌توان نتیجه گرفت که این آمارها اند که میزان فاجعه را برای ما مشخص می‌کنند. از آن‌جا که افغانستان از جمله کشورهایی است که بیشترین آسیب را از پدیده‌ی تغییر اقلیم و گرم‌شدن زمین می‌بیند، نیاز جدی به سروری سرتاسری محیط زیستی برای مبارزه و سازگاری با اثرات تغییر اقلیم دارد.

با این همه آقای امیری دقیق نبودن آمارهای به دست آمده را پذیرفته می‌گوید: «ما تیم‌های مطالعاتی خود را به ولایت‌ها نمی‌فرستیم. تیم‌های مطالعاتی ما شامل نمایندگان اداره‌های همکار با ما است. نماینده‌ی هر اداره مسوول است تا ارقام و آمار جدید مربوط به اداره خود را توحید کرده به اداره‌ی ملی حفاظت از محیط زیست بیاورد. نظر به مشکلاتی که در کشور وجود دارد، ارقامی را که می‌گیریم زیاد دقیق نیست. ما سعی می‌کنیم در گزارش‌های خود، از آمار و ارقام جدید استفاده کنیم، ولی با آن هم خلاهایی وجود دارد.»

افغانستان سروری محیط زیستی شود، تا تدابیر مشخصی برای سازگاری با تغییر اقلیم گرفته شود. در اداره‌های مسوول افراد متخصص جذب شود. چنان که بیشتر کارکنان این اداره‌ها خلاف رشته‌ی خود مشغول کار اند و این آسیب بزرگی است.»

آقای سادات می‌گوید: «آمارگیری محیط زیست، شبیه آمارگیری جمعیت پیچیده نبوده و خیلی ساده است. این آمارگیری بایک سفر، با یک مصاحبه و با یک موجودی کردن داده‌های محیط زیستی می‌تواند انجام شود. هم‌چنان ما در تمام نقاط کشور پایه‌های شبکه‌های مخابراتی را داریم که می‌شود کنار آن یک پایه‌ی خیلی کوچک هواسنج نصب شود و به همین سادگی بتوانیم آمار تازه و مشخص از تغییرات اقلیم به دست بیاوریم.»

در همین حال مصطفی حسنی، کارشناس محیط زیست، نبود ارقام جامع و موثق را یکی از مشکلاتی جدی برای بررسی موضوع‌های محیط زیستی خوانده می‌گوید: «بدون ارقام اولی، برنامه‌ریزی درست صورت نمی‌گیرد. عامل اصلی مشکل، شناسایی نمی‌شود و در نتیجه پالیسی‌ها هم نمی‌تواند کاربرد داشته باشد.»

وی می‌افزاید: «بی‌ثباتی‌های اجتماعی در گذشته، کمبود افراد مسلکی، نبود سیستم درست جمع‌آوری ارقام، عدم استفاده از تکنولوژی جدید، اولویت نداشتن جمع‌آوری ارقام، فاصله میان مراجع علمی و اداری از مشکلات عمده در این بخش است.»

به گفته‌ی آقای حسنی کارهایی که تا حالا برای جمع‌آوری داده‌ها و آمار صورت گرفته است، کافی نیست. او با بیان این که نهادهای اداری و علمی فرسخ‌ها از هم فاصله دارند، می‌گوید: «در قسمت جمع‌آوری ارقام کسی به کسی همکاری نمی‌کند. اداره‌ای ارقام جمع‌آوری کرده است، ولی چون مطمئن نیست در دسترس افراد قرار نمی‌دهد. کسی که ارقام را نیاز دارد

نمی‌تواند.»

آقای سادات در مورد مشکلاتی که با تغییر اقلیم در کشور مشاهده شده و یا در حال اتفاق افتادن‌اند، می‌گوید: «در سال‌های اخیر، هوا در زمستان به خصوص در ماه دوم زمستان ۵-۶ درجه گرم‌تر شده است. این به این معنا است که یخ‌چال‌ها در حال آب‌شدن‌اند. برف این سال‌ها تبدیل به ترفرف یا باران شده است که آب آن، در زمین جذب نشده تبدیل به سیلاب می‌شود و با دریا یکجا شده می‌روند به کشورهای دیگر. ما در طی ۵۰ سال، ۵۰ فی‌صد برف‌باری را از دست داده‌ایم.»

وی هم‌چنان افزود: «خاک‌بادی که چندی پیش در ولایت‌های شمالی دیده شد، محصول تغییر اقلیم است. بادها همیشه وجود دارند، ولی چرا این بار تبدیل به خاک‌باد شده‌اند؟ دلیل آن از بین‌رفتن پوشش‌های گیاهی است. این مشکل در آینده خطرناک‌تر و خطرناک‌تر خواهد شد.»

به باور آقای سادات اکثر مهاجرت‌های کشور پس از امنیت، تابع تغییرات اقلیم‌اند و اگر به این پدیده توجه جدی نشود، تا ۲۰-۴۰ سال دیگر افغانستان مهاجرت‌های بزرگ‌تر از این را شاهد خواهد بود.

آصف سادات با بیان این که وضع محیط زیست در کشور خیلی وخیم است و اداره‌های محیط زیست می‌باید در زمینه‌ی تصمیم‌گیری بگیرند، گفت: «آب‌های زیرزمینی کابل در حال از بین رفتن است. ما به زیر ۲۰ لیتر آب در یک روز دسترسی داریم، در حالی که آمار بهداشت جهانی می‌گوید که مقدار آب از ۱۲۰ لیتر در یک روز باید بالا باشد.»

به گفته‌ی آقای سادات اگر افغانستان با کشورهای دیگر مقایسه شود، اندازه‌ی ۱/۱۰۰۱۰ حصه‌ی کشورهای صنعتی پیش‌رفته در تغییر اقلیم سهم ندارد، اما از لحاظ آسیب‌پذیری، به گونه‌ی جدی در معرض خطر است. وی هم‌چنان می‌افزاید: «ما نیاز جدی داریم به این که

افزایش موارد اختطاف داکتران

و نگرانی از توقف خدمات صحتی

در میان دهها قضیه اختطاف، دزدی و راهزنی که میزان آن در این اواخر بالا رفته است، داکتران و اعضای خانواده‌های آنان نیز در امان نبوده‌اند. هر چند تعداد زیادی از مردم به شکلی از اشکال اختطاف شده‌اند، اما به باور داکتران و کارکنان صحتی اختطاف داکتران نگران‌کننده است و اگر جلو آن گرفته نشود، می‌تواند باعث اعتصاب داکتران و کارکنان صحتی و در نهایت قیام مردمی به خاطر عرضه‌نشدن خدمات صحتی شود. اتحادیه‌ی داکتران و کارکنان صحتی نیز اختطاف داکتران را فاجعه‌بار دانسته و هشدار می‌دهد که اگر دولت و نهادهای امنیتی به امنیت داکتران توجه و اقدام جدی نکنند، آنان دست به اعتصاب کاری خواهند زد. داکتر حفیظ‌الدین صافی، از بخش سرویس گوش و گلو و شفاخانه ابن سینا و معاون اتحادیه داکتران و کارکنان صحتی افغانستان می‌گوید: «از شروع سال روان تا کنون شش داکتر از سوی ربوده شده‌اند و در شش مورد دیگر، شش عضو خانواده‌ی داکتران ربوده شده‌اند.»

به گفته وی، طی چند سال اخیر، دهها داکتر هم از شهر هرات، کندز، ننگرهار، بغلان، سرپل، کابل و برخی جاهای دیگر اختطاف شده و یا فرزندان‌شان ربوده شده‌اند و در همه موارد، ربایندگان مطالبه‌ی پول کرده‌اند.»

معاون اتحادیه داکتران و کارمندان صحتی افغانستان هشدار می‌دهد: «اگر ما اعتصاب بکنیم، منجر به فاجعه می‌شود، ولی اگر ناچار شویم، مجبوریم اعتصاب بکنیم و شفاخانه‌ها را ببندیم. باید دولت و مسوولان، این حساسیت‌ها را درک کنند. اگر ما اعتصاب بکنیم، واقعا منجر به فاجعه شده و قیام عمومی را در پی خواهد داشت. ولی ما نمی‌خواهیم یک چالش دیگر را به دولت و نظام به وجود بیاوریم، اما اگر مجبور شویم و مشکل ما حل نشود، اعتصاب خواهیم کرد.»

وی افزود: «ما چندین بار با وزارت صحت و شخص وزیر صحت صحبت کرده‌ایم، اما این مربوط به ارگان‌های امنیتی می‌شود، اما با تاسف خود ارگان‌های امنیتی در این اختطاف دست دارند.»

وی در پاسخ به سوالی که اگر وضعیت چنین پیش برود، اقدام شما چه خواهد بود، گفت: «دو راه وجود دارد، یا فرار داکتر صاحبان از کشور و یا همه به اعتصاب عمومی دست بزنیم.»

از جانب دیگر، به گفته‌ی مسوولان از آغاز سال جاری تا کنون، شش داکتر از مرکز و ولایات مختلف اختطاف و به همین ترتیب در شش مورد دیگر، فرزندان داکتران نیز به وسیله اختطاف‌چیان ربوده شده‌اند و از آنان در بدل رهایی‌شان، پول درخواست شده است.

عدم مصونیت داکتران و اعضای خانواده‌های‌شان، طی سال جاری، اعتراضاتی را به همراه داشته است. چنان که در آخرین مورد، صدها داکتر و استادان دانشگاه طبی کابل به خاطر نداشتن مصونیت زندگی در پایتخت دست به اعتراض زدند.

آنان ضمن ابراز نگرانی از افزایش قضایای اختطاف، هشدار دادند که اگر به قضایای اختطاف داکتران و اعضای خانواده‌های‌شان پایان داده نشود، از انجام کار در شفاخانه‌ها و مراکزهای صحتی دست بر خواهند داشت.

این داکتران و استادان در نشست که به تاریخ ۳ دلو در کابل داشتند، گفتند که اگر دولت در زمینه امنیت آنان توجه نکند، به اعتراض‌های‌شان ادامه خواهند داد.

یکروز پیش از این نشست، دهها داکتر و مالکان دواخانه‌های شخصی در محوطه شفاخانه حوزه‌ی «شهید صفر» در کندز در واکنش به اختطاف داکتران و اعضای خانواده‌های‌شان و موجودیت نامنی‌ها در این ولایت دست به اعتصاب کاری زده بودند. این اعتصاب در پیوند به ربوده‌شدن پسر دوازده ساله‌ی داکتر میرویس احمدی، از سوی افراد مسلح ناشناس در ولایت کندز، بوده است.

به همین ترتیب، چندی قبل داکتر نورعلی‌شاه از ولایت ننگرهار ربوده شد و زمانی که عده‌ی زیادی از داکتران در پیوند به خاتمه‌دادن اختطاف داکتران در این ولایت

سمیع‌الحق که مسوول امنیت پوسته‌ای در قلعه نجاران بود و چهار نفر دیگر به شمول رهنمای معاملاتی که در تعیین و تثبیت موقعیت این داکتر با ربایندگان دست داشتند، بازداشت شدند.

داکتر کوهدامنی دست داشتن یک سلسه جریان‌های سیستماتیک را به خاطر فرار داکتران از کشور دخیل دانسته و می‌گوید: «همان زمانی که من اختطاف شدم، ده تن از داکتران مجرب و لایق کشور به خاطر حفظ جان‌شان از افغانستان راهی خارج کشور شدند. این واقعاً یک زیان بزرگ در عرصه طبابت در افغانستان می‌باشد، پس بدون شک دست کشورهای بیرونی در این سلسله جریان‌ها دخیل است.»

در همین حال، عبدالخالق زازی وطن‌دوست رییس کمیسیون صحت شورای ولایتی کابل می‌گوید که تا کنون چندین قضیه در کابل، هرات، ننگرهار، کندز، پروان و دیگر ولایات‌ها، واقعه‌های اختطاف داکتران به وقوع پیوسته است. وی به این باور است که دست‌های بیرونی در اختطاف داکتران نقش دارد.

آقای وطن‌دوست در مورد دست‌داشتن کشورهای بیرونی در اختطاف داکتران می‌گوید: «بدون شک، با توجه به پیشرفت‌های خوبی که در چند سال اخیر در کشور و تغییرات مثبتی که به وجود آمده، این طبیعی است که پیشرفت ما تأثیرات منفی خود را بالای کشورهای همسایه‌ها دارد. به خصوص آنان که هم مخالف سیاسی ما بوده و حتا مخالف رشد ما نیز بوده‌اند. ما نمی‌توانیم این موضوع را رد کنیم و بدون شک، دست بیگانه‌ها در اختطاف داکتران و سرمایه‌گذاران دخیل است.»

وطن‌دوست می‌گوید: «تشویشی را که داکتران دارند [به جاست]، ما آنان را حمایت می‌کنیم و از دولت مرکزی می‌خواهیم که به تمام اتباع افغانستان به خصوص داکتران که مصدر خدمت‌رسانی در هر حالت برای مردم‌اند، توجه داشته باشند.»

وی در اختطاف داکتران، ضعف نیروهای امنیتی و کشفی را عامل اصلی دانسته و می‌گوید: «تا زمانی که ضعف در نیروهای امنیتی و کشفی نباشد، هیچ گاه چنین واقعات بزرگ جنایی صورت نمی‌گیرد که با تاسف ما در این اواخر شاهد واقعات جدی اختطاف و انفجار و انتحار بوده‌ایم.»

از سوی دیگر داکتر وحید مجروح، رییس روابط بین‌الملل و سخنگوی وزارت صحت عامه می‌گوید: «واقعات اختطاف و واقعات راهزنی هر از گاهی متوجه پرسونل طبی است. واقعات جنایی به شکل سیستماتیک است که تمام افرادی را که به نحوی به ثبات جامعه موثر واقع می‌شوند، مورد هدف قرار بدهند.»

وی در پاسخ به پرسشی که آیا دست‌های بیرونی در این موارد دخیل است یا خیر، گفت: «یافته‌های مشخص در این مورد نداریم، اما درک ما این است که این قضایا، قضایای جرمی و جنایی است و ریشه در بی‌کاری، ناامنی و فقر اقتصادی دارد و داکتران از این که حمایت اجتماعی کم‌تر دارند، برای قاچاق‌بران می‌تواند طعمه خوب‌تر باشد.»

آقای مجروح اختطاف داکتران را یکی از چالش‌های جدی دانسته می‌گوید: «متاثر ساختن طبیب به معنای متاثر ساختن عرضه خدمات صحتی است و در میان مدت می‌تواند که ایجاب سکتگی و داغ‌شدن عرصه خدمات صحتی در سطح کشور منجر شود، وزارت صحت نگرانی خود را همیشه به شکل متواتر هم به سطح کابینه و به شورای امنیت این موضوع را مطرح کرده‌ایم. تلاش ما این است تا ما بتوانیم [این مشکل را] به عنوان اولویت به سطح دولت مطرح بکنیم. داکتر صاحبان با تاسف در این اواخر بیشتر متضرر بوده‌اند.»

در همین حال، نجیب دانش معاون سخنگوی وزارت امور داخله کشور می‌گوید: «در پیوند به اختطاف‌ها ما تنها در ماه گذشته، چند مورد داشتیم که این افراد شناسایی و بازداشت شدند. در پیوند به قضیه ربوده‌شدن داکتری در ولایت پروان ما سه تن را شناسایی و بازداشت کردیم. بحث اختطاف داکتران بحث خاص ندارد یا اکثر این قضایا بحث خصومت‌های شخصی است و یا بحث پول می‌باشد.»

به گفته دانش، در سال جاری ۲۸ مورد اختطاف را شناسایی و بازداشت کردیم و ربوده‌شده‌گان از قید ربایندگان رها شدند. در کل کسانی که در این قضایا دست داشتند، به پنجه قانون سپرده شدند. به طور مثال اگر ده حادثه داشته باشیم، بالاتر از ۸ حادثه آن کشف و بازداشت می‌شود و یکی دو حادثه دیگر مورد پیگرد قرار می‌گیرد.

آقای دانش در مورد دست‌داشتن کشورهای بیرونی در پیوند به قضایای اختطاف داکتران گفت: «ما تا کنون موردی را که کشورها در اختطاف دست داشته باشد، اما چیزهایی که در جریان تحقیقات به دست آمده است، بحث خصومت‌های شخصی و بحث گرفتن پول وجود داشته است.»

این در حالی است که مسوولان وزارت صحت عامه می‌گویند که ارزیابی‌های آنان نشان می‌دهد که سالانه شهروندان افغانستان ۳۰۰ تا ۴۰۰ میلیون دالر را در جستجوی خدمات صحتی، همراه با دریافت فرصت‌های توریستی در خارج از کشور مصرف می‌کنند.

آنان ضمن ابراز نگرانی از افزایش قضایای اختطاف، هشدار دادند که اگر به قضایای اختطاف داکتران و اعضای خانواده‌های‌شان پایان داده نشود، از انجام کار در شفاخانه‌ها و مراکزهای صحتی دست بر خواهند داشت.

این داکتران و استادان در نشست که به تاریخ ۳ دلو در کابل داشتند، گفتند که اگر دولت در زمینه امنیت آنان توجه نکند، به اعتراض‌های‌شان ادامه خواهند داد. یکروز پیش از این نشست، دهها داکتر و مالکان دواخانه‌های شخصی در محوطه شفاخانه حوزه‌ی «شهید صفر» در کندز در واکنش به اختطاف داکتران و اعضای خانواده‌های‌شان و موجودیت نامنی‌ها در این ولایت دست به اعتصاب کاری زده بودند. این اعتصاب در پیوند به ربوده‌شدن پسر دوازده ساله‌ی داکتر میرویس احمدی، از سوی افراد مسلح ناشناس در ولایت کندز، بوده است.

داکتر مصدق می‌گوید: «تا کنون در چندین مورد در ولسوالی‌های گلران، کوشان، اسلام‌قلعه و دیگر ولسوالی‌های هرات، ما شاهد قتل داکتران و اختطاف آنان نیز بوده‌ایم.»

به گفته وی، آدم‌ربایان اکثراً دنبال پول‌اند و از شرایط ناامنی و از این که قانون درست تطبیق نمی‌شود، سوءاستفاده می‌کنند.

به باور داکتر مصدق، اگر نیروهای امنیتی در این ساحات، درست فعال باشند، اختطاف و اختطاف‌گری، دیگر معنا نخواهد داشت، چون قاچاق‌بران در حدی نیستند که مستقلانه تصمیم بگیرند و کاری بکنند.

یکی از قضایای اختطاف داکتران، قضیه وحشت‌ناک ربایش و شکنجه داکتر محمدگل کوهدامنی، پروفیسور بیماری‌های جلدی از منطقه‌ی قلعه‌نجان خیرخانه، از سوی اختطاف‌چیان بوده است.

به روایت خودش، او ساعت هشت از معاینه‌خانه بیرون شده و می‌خواست به خانه برود که تاکسی را دست داد و بعد افراد سوار بر تاکسی او را ربودند و یک هفته در خیرخانه و سپس یک ماه را نیز در منطقه ارزان‌قیمت کابل همراه با شکنجه‌های شدید، نگهداری‌اش کردند.

تا این که در اخیر ماه حمل سال جاری، ربایندگان با گرفتن مبلغ دوصد هزار دالر امریکایی از نزد خانواده وی، او را رها کردند.

داکتر محمدگل کوهدامنی، استاد دانشگاه طبی کابل و متخصص امراض جلدی در این مورد می‌گوید: «زمانی که مرا در ساعت هشت شب، از منطقه‌ی قلعه‌ی نجاران اختطاف کردند، ۳۸ روز در داخل شهر کابل، اول در ساحه خیرخانه و بعد در ساحه ارزان‌قیمت با بدترین شکنجه‌ها نگهداری کردند، تا این که خانواده‌ام با فروش خانه، مبلغ دوصد هزار دالر امریکایی را برای اختطاف‌چیان فراهم کرد و بعد از نزد آنان آزاد شدم.» وی افزود: «آنان دست و پایم را ولچک کرده بودند و با وسیله چارج برقی، مرا شکنجه می‌دادند. یا برهنه‌ام کرده و در سقف اتاق آویزانم می‌کردند. سپس تصاویر شکنجه‌ام را به خانواده‌ام می‌فرستادند تا هرچه عاجل آنان پول را مهیا سازند.»

به گفته وی، پولیس در پیوند به قضیه اختطاف وی، پنج تن را بازداشت کرده که یکی از آنان قوماندان

تروریسم طالبانی

سیاه و سفید نمی شناسد

دولت وزیری

آن بر روحیه مردم کم نیست.

با این مقدمه، می‌خواهم خواننده را متوجه جنگ روانی مخالفان مسلح بسازم. تروریستان، به شمول گروه طالبان، علاوه بر جنگ‌های رویارویی با نیروهای قهرمان ملی دفاعی و امنیتی افغانستان، دست به اقدامات وسیع جنگ روانی نیز می‌زند. آنان می‌خواهند با تبلیغات سوء علیه دولت جمهوری اسلامی افغانستان، از یک طرف سطح اعتبار دولت را در بین مردم تضعیف کنند و از جانب دیگر توجه جهانیان را جلب کنند.

شوم‌تر از اهداف فوق که من آن را خیانت ملی تلقی می‌کنم، تلاش‌های عمدی طالبان است که می‌خواهند با دامن زدن به ترس و وحشت بین مردم، مردم افغانستان را نسبت به آینده‌شان در کشور خودشان ناامید بسازند و افغانستان را در دست تحویل‌بداران‌شان کنند. تروریسم طالبانی سیاه و سفید نمی‌شناسد! هدف آنان صرفاً شکست نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان نیست بلکه قاطبه ملت افغانستان را دشمن می‌دانند و در بین

یکی از اهداف اساسی جنگ، در هم شکستن روحیه دشمن است. در افغانستان و در جریان بیشتر از سه دهه، گروه‌های متخاصم و درگیر همواره تلاش کرده‌اند تا بر روان یک‌دیگر تأثیر بگذارند. ولی با این وجود، نخواستند که روحیه میهن‌دوستی مردم صدمه ببیند.

حتا در جریان جنگ‌های داخلی گروه‌های مجاهدین، تلاشی برای صدمه زدن به روحیه وطن‌دوستی مردم صورت نگرفت بلکه همیشه تلاش شد تا مردم هم‌چنان انگیزه و مورال خود را حفظ کنند. ملی‌گرایان مجاهد بعد از پیروزی جهاد، تن به فرمان آزمندان منطقه ندادند.

اما زمانی که رژیم طالبان با زور و زر دیگران به قدرت رسید، کوشش کرد تا روحیه عالی میهنی مردم را درهم بشکند. طالبان با رواداشتن ظلم و ستم بر مردم، خواستند هرگونه مقاومت ملی را از بین ببرند. حامیان خارجی طالبان از آنان می‌خواستند تا کمر ملت قهرمان را بشکنند و دوباره توان ایستادگی در مقابل اهداف شوم آنان را نداشته باشند. قصه‌های ظلم و ستم طالبان و تأثیرات سوء

مردم بی‌گناه، حملات بزدلانه انتحاری و غیره اعمال تروریستی را انجام می‌دهند.

چگونه می‌توان در مقابل مردم مسلمان و علیه کشوری که در آن تمام شعایر اسلامی جاری است جنگ کرد و آن را جهاد دانست؟ آیا این فتوای به اصطلاح جهادی که از جانب دشمن صادر می‌شود اسلامی و افغانی است و یا در مراکز استخباراتی کشو های همسایه توسط یک تعداد افسران نظامی ترتیب می‌شود و به سمع یک تعداد در مدارس رسانیده و بعد با اغوای معصومیت طالبان مدارس، آنان را وادار می‌کنند که برادران مسلمان خود را در افغانستان به بکشند و کشور را ویران کنند! آیا می‌توان چنین دستورات را فتاوی علمای کرام دانست؟

مخالفان تلاش دارند تا به نحوی به تمام اعمال تخریبی‌شان صبغه دینی بدهند و به بسیار آسانی مسوولیت اکثر اعمال تروریستی به شمول حملات انتحاری را که باعث شهادت دهها تن از هم‌وطنان ما می‌شود، به عهده گیرند. آنان به بسیار بی‌شرمی مسوولیت به شهادت رسانیدن کارگران، اطفال معصومی که در حال رفتن به مکتب اند و کارمندان شاروالی را به عهده می‌گیرند. آیا دین مقدس اسلام جواز قتل و کشتار را به طالبان داده است؟

تضعیف مورال و روحیه عالی میهنی یک تعداد از هم‌وطنان ما توسط دشمن یک پروسه است و هدف نهایی آن زدودن علاقه و امید برای زیستن در افغانستان می‌باشد. با وصفی که دولت و ملت شاهد پیش‌رفت‌های مثبت بعد از سقوط رژیم طالبان بوده‌اند، ولی به مرور زمان، متأسفانه دشمن توانست تا در بین یک تعداد مردم ذهنیتی را خلق کند که گویا افغانستان هیچ‌گاه شاهد صلح و آرامش نخواهد شد. در مطبوعات دیده می‌شود که یک تعداد مبصرین بیشترین تبصره‌های‌شان را بالای دولت متمرکز می‌سازند و از نارسایی‌ها شکایت می‌کنند. در حقیقت چنین هم باید باشد، زیرا ملت از دولت توقع دارد تا در بهبود وضعیت‌شان تلاش کند و بر مبنای قانون اساسی، دولت جمهوری اسلامی افغانستان به مردم پاسخ‌گو است. من من حیث سخنگوی وزارت دفاع ملی از نقش سازنده‌ی مطبوعات قدردانی می‌کنم، ولی می‌خواهم چند نکته را یادآور شوم.

امنیت یک مساله بزرگ ملی است. در قانون اساسی در ماده چهل‌ونهم بر این اصل تأکید شده است. در این ماده گفته شده است که سهم‌گیری فعال در حالت جنگ، آفات و سایر حالاتی که حیات و آسایش عامه را تهدید کند، از وجایب ملی هر افغان می‌باشد. ما در حالت جنگ استیم و این جنگ حیات و آسایش تمام مردم افغانستان را تهدید می‌کند. زمانی که امنیت یک مساله بزرگ ملی می‌باشد، پس همه مردم افغانستان، زن و مرد، فعال عرصه مطبوعات، نهادهای اجتماعی و سیاسی، تجار، و سایر افراد و اشخاص در تأمین آن باید بکوشند.

تبصره‌های زیاد و بدون اسناد و شواهد، در زدودن اعتماد مردم نسبت به دولت تأثیر دارد. مطبوعات ما توانسته است که به بسیار خوبی نقش اطلاع‌رسانی را در سطح ملی ایفا کند ولی با در نظر داشت مسوولیت‌های اجتماعی‌شان باید تلاش بیشتر شود تا دولت و ملت را در یک حلقه‌ی ملی فکری بر اساس ارزش‌های قانون اساسی بسیج کند تا

چگونه می‌توان در مقابل مردم مسلمان و علیه کشوری که در آن تمام شعایر اسلامی جاری است جنگ کرد و آن را جهاد دانست؟ آیا این فتوای به اصطلاح جهادی که از جانب دشمن صادر می‌شود اسلامی و افغانی است و یا در مراکز استخباراتی کشو های همسایه توسط یک تعداد افسران نظامی ترتیب می‌شود و به سمع یک تعداد در مدارس رسانیده و بعد با اغوای معصومیت طالبان مدارس، آنان را وادار می‌کنند که برادران مسلمان خود را در افغانستان به بکشند و کشور را ویران کنند! آیا می‌توان چنین دستورات را فتاوی علمای کرام دانست

نابه‌سامانی‌های چهل سال گذشته نقطه‌ی پایان گذاشته شود.

دولت جمهوری اسلامی افغانستان، دولت مسوولیت‌پذیر است ولی باید دانست که بیشترین انرژی دولت در جنگ به مصرف می‌رسد. فعلاً جنگ در چندین ولایت جریان دارد و سربازان شجاع اردوی ملی با سایر هم‌قطاران‌شان سینه سپر کرده‌اند تا امنیت را تأمین کنند. بنا لازم است تا از جریان مبارزه بر حق نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان علیه تروریستان طوری اطلاع‌رسانی کنیم که موجب حفظ منافع عالیای کشور شود.

بر علاوه مطبوعات، نهادهای جامعه مدنی به شمول احزاب سیاسی، علمای دینی و افراد و اشخاص بانفوذ فرهنگی و قومی می‌توانند در این مسوولیت بزرگ ملی، یعنی امنیت، نقش سازنده را ایفا کنند. ما می‌توانیم در یک هماهنگی فکری وسیع در تأمین امنیت گام‌های اساسی برداریم. زمانی که در رویه و برخورد ما نسبت به قضایای مربوط به امنیت، تغییر مثبت رونما شود، این تغییر تأثیر مثبت بر وضعیت امنیتی می‌گذارد. بنا لازم است تا نهادهای جامعه مدنی اصل امنیت ملی را من حیث یک مساله بزرگ ملی مد نظر گرفته، و آن را در تمام فعالیت‌های‌شان مراعات کنند. پس لازم است که دولت و ملت مشترکاً در معرفی کردن طالبان و اهداف شوم‌شان تلاش کنند و به تبلیغات سوء آنان اصلاً ارزش قابل‌نشوند بلکه اعمال تخریبی آنان را با بصیرت ترازوی عدالت اسلام وزن کنند. دولت و ملت مشترکاً در ترویج ارزش‌های اسلامی که در قانون اساسی دولت جمهوری اسلامی افغانستان درج گردیده‌اند، تلاش

«فروشنده» در فهرست پنج نامزد نهایی اسکار؛ «لالا لند» در ۱۴ رشته کاندید شد

فلم «فروشنده» ساخته اصغر فرهادی به عنوان یکی از پنج نامزد اصلی برای دریافت جایزه اسکار در بخش فلم‌های خارجی معرفی شد. «فروشنده» به عنوان نماینده ایران در اسکار امسال حاضر است. دیگر فلم‌های خارجی این بخش که با فروشنده رقابت می‌کنند، عبارتند از «محوظه مین‌ها» از دانمارک، «مردی به نام اوه» از سوئد، «تانا» از استرالیا و «تونی اردمن» از آلمان. به نقل رادیو فردا، فروشنده در فستیوال فلم کن موفق به دریافت دو جایزه برای بهترین فلمنامه و بهترین بازیگر مرد شد. اصغر فرهادی اولین فلم‌ساز ایرانی است که برنده جایزه اسکار شده است. او این جایزه را برای فلم «جدایی نادر از سیمین» گرفته بود. وی روز سه‌شنبه در واکنش به اعلام نام فلم «فروشنده» در فهرست پنج نامزد نهایی فلم‌های خارجی گفته است: «افتخار بزرگی است که نام ایران را در جمع کشورهای سازنده بهترین فلم‌های غیر انگلیسی زبان می‌بینم.»

نامزدی «لالا لند» در ۱۴ رشته اسکار

فلم موزیکال و عاشقانه «لالا لند» در ۱۴ رشته نامزد جوایز اسکار شده و به این ترتیب در کنار رکوردداران تاریخ این جوایز سینمایی یعنی «تایتانیک» و «همه‌چیز درباره ایو» قرار گرفت. «لالا لند» در رشته بهترین فلم، دیمین شزل نویسنده و کارگردان ۳۲ ساله آن در رشته بهترین کارگردان و بازیگران اصلی آن اما واتسون و رایان گاسلینگ در رشته بهترین بازیگر

وزارت فواید عامه جمهوری اسلامی افغانستان

دعوت به داوطلبی باز داخلی

برنامه ملی راه سازی روستایی وزارت فواید عامه جمهوری اسلامی افغانستان در نظر دارد تا پروسه اعمار و ساختمان ۱۷ متر پل آهن کانکریتی در مسیر سرک میمنه الی ولسوالی بلچراغ در نقه ۱۸+۰۰۰۰ الی ۳۷+۰۰۰۰ ولایت فاریاب زون شمال، را آغاز نماید.

شماره داوطلبی: MPW.WB/ARTF-IDA/ARAP/NTH/FRB/143/C2/001

وزارت فواید عامه جمهوری اسلامی افغانستان از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت بعمل می‌آورد تا در پروسه داوطلبی باز داخلی، اعمار و ساختمان ۱۷ متر پل آهن کانکریتی در مسیر سرک میمنه الی ولسوالی بلچراغ در نقه ۱۸+۰۰۰۰ الی ۳۷+۰۰۰۰ ولایت فاریاب زون شمال، اشتراک نمایند. آفر فوق‌الذکر را در مقابل پرداخت مبلغ یک هزار (۱,۰۰۰,۰۰۰) افغانی پول غیر قابل برگشت بدست آورده می‌توانند. طبق قانون و طرز‌الععمل تدارکات عامه الی موعده افر گشایی که به تاریخ: ۱ / مارچ / ۲۰۱۷ روز چهارشنبه میباید آرایه نمایند دریافت آفرها الی ساعت دو بجه بعد از ظهر مورخ: ۱ / مارچ / ۲۰۱۷ روز چهارشنبه که آخرین میعاد ضرب الاجل تسلیمی آفرها میباشد تعیین گردیده است. آفرهای که بعد از وقت ضرب الاجل و یا از طریق انترنت ارسال می‌گردد پذیرفته نمیشود. تضمین آفر مبلغ چهارصد هزار (۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰) افغانی به شکل گرنٹی بانکی اخذ میگردد.

شرایط اهلیت: (داشتن جواز) طبق دستورالعمل برای داوطلبان ذکرشده در شرطنامه.

آدرس توزیع و اخذ آفرها: برنامه ملی راه سازی روستایی وزارت فواید عامه واقع مکرویان اول، منزل چهارم، بلاک اول اداری

www.8am.af

www.facebook.com/8am.af

Twitter:@HashteSubhDaily

صاحب امتیاز: سنجر سهیل
مدیر مسوول: پرویز کاوه ۰۷۰۰۲۲۸۹۸۸
مدیر مسوول: مجتبی هاشمی ۰۷۶۶۴۴۴۴۴۴
مدیر مسوول: فردوس کاوش
مدیر مسوول: فریدون آژند ۰۷۹۷۴۱۶۰۶۲
مدیر مسوول: شایان فریور ۰۷۰۰۷۰۹۰۸
مدیر مسوول: shayanfa@gmail.com

صاحب امتیاز: سنجر سهیل
مدیر مسوول: پرویز کاوه ۰۷۰۰۲۲۸۹۸۸
مدیر مسوول: مجتبی هاشمی ۰۷۶۶۴۴۴۴۴۴
مدیر مسوول: فردوس کاوش
مدیر مسوول: فریدون آژند ۰۷۹۷۴۱۶۰۶۲
مدیر مسوول: شایان فریور ۰۷۰۰۷۰۹۰۸
مدیر مسوول: shayanfa@gmail.com

Publisher:
Sanjar Sohail
sanjarsohail@yahoo.com

Editor-in-Chief:
Parwiz Kawa
parwiz_kawa@yahoo.com
+93 700228988

ویراستاران: نورالعین و بهروز خاوری
خبرنگاران: وحید پیمان، سهیلا وداع خموش، سردار داهی، زینب فرهمند
همانگی خبر: ظفر شاه رویی ۰۷۹۹۳۱۹۵۳۴
صفحه آرایی: خبیر رحیمی - مصطفی سروری - مهدی فرهاد - غلامرضا مجیدی
وبسایت: احمدضیا محمدی ۰۷۰۸۱۴۴۰۴۷
پذیرش اعلان: صندوق پستی ۱۹۱۱، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان
نشانی پستی: ایستگاه برج برق، سرک کلوپه‌شسته، ناحیه چهارم، کابل
نشانی دفتر کابل: ایمیل روزنامه: Afghanistan_8am@yahoo.com
۸ صبح در ویرایش و پیرایش مطالب وارده دست باز دارد.
به جز سرمقاله، آرای مطرح شده در مقالات به نویسندگان آن برمی‌گردد.

وزیر خارجه فرانسه به ایران سفر می کند

دیگر، اتحادیه اروپا بر پابرجا بودن این توافق که در آن روسیه و چین حضور داشتند، تاکید می کند. یک دیپلمات در فرانسه گفته است: «از آنجایی که ایران در جریان کارزارهایی انتخاباتی ترامپ بی ثبات خوانده شده است، قطعی به نظر می رسد. این که ایرانی ها نگران باشند، بدیهی است. اما تقویت روابط اقتصادی و بازرگانی، برای مردم این کشور خیلی خوب است.»

روابط فرانسه با ایران به بنیاد دلایل سیاسی و بازرگانی، پیچیده است. فرانسه در عین حال با عربستان سعودی، رقیب ایران در منطقه نیز رابطه دارد. آریولت، که به تاریخ ۲۴ جنوری در ریاض بود، در مورد سفر او به ایران و نقش ایران در منطقه به خصوص در سوریه، از جانب ریاض و پاریس گفت و گوهایی صورت گرفته است.

یکی از منابع در فرانسه گفت: «ما در مورد سوریه و بحران های آنجا نگران هستیم. فرانسه و اتحادیه اروپا نقشی در یافتن راه حل در آنجا باید داشته باشد.»

جین مارک آریولت، وزیر خارجه فرانسه روز دوشنبه به دنبال تهدیدهای رییس جمهور ترامپ در پیوند به توافق هسته ای با ایران، به ایران سفر می کند. این توافق که در سال ۲۰۱۵ میلادی در حضور کشورهای قدرتمند جهان مانند، چین، روسیه، ایالات متحده آمریکا و کشورهای اروپایی امضا شد، موجب برداشتن تحریم ها از ایران و برقراری روابط با کشورهای قدرتمند جهان از جمله فرانسه شده است.

فرانسه نخستین کشوری است که در عرصه ترمیم توافقات تجاری خود اقدام کرده است.

به اساس گزارش رویترز، «رومن ندل» سخنگوی وزارت خارجه فرانسه در یک گفتگو با یکی از روزنامه های فرانسه گفته است: «جین مارک آریولت، بر اهمیت این توافق میان کشورهای متعهد با ایران، تاکید خواهد کرد.»

دونالد ترامپ، رییس جمهور ایالات متحده آمریکا این توافق را «نیازمند مذاکره جدید»، لغوپذیر و نیازمند یک توافق خوبتر خوانده است. با وجود اختلاف نظر میان کشورهای

نامه کودک هفت ساله به دونالد ترامپ

رسیدند، رجب طیب اردوغان، رییس جمهور ترکیه را در «آنکارا» ملاقات کردند.

فاطمه، مادر بنا عابد در گفتگویی با نیویورک تایمز گفته است که درخواست آن ها از ترامپ بسیار ساده بود. فقط این که «کودکان سوریه را همانند کودکان خودتان ببینید.»

فاطمه گفت که «بنا» پی هم به خبرها در خصوص ترامپ گوش می داد و احساس کرد که این زمان جلب توجه او است. او افزود: «دونالد ترامپ حالا رییس جمهور است. او می تواند کارهای زیادی برای مردم، به خصوص در مناطق جنگ زده کند. تمام جهان نظریاتی در این خصوص داشتند. نظر من و بنا هم این «نامه» بود.»

فاطمه، هدف نوشتن این نامه را ایجاد تغییر در طرز برخورد ترامپ با مسلمانان و فرمان منع ورود مسلمانان هفت کشور از جمله سوریه، به ایالات متحده آمریکا تعریف کرد. فاطمه گفت که او باور دارد که روزی این نظر ترامپ تغییر می کند. او افزود: «روزی ممکن نظریه اش تغییر کند. نمی دانم، ولی ما آرزوی خود را از دست نمی دهیم.»

بنا عابد، با خط کودکانه در نامه ای به ترامپ نوشت: «در مورد کودکان سوریه کاری باید انجام دهید.» بنا عابد، دختر هفت ساله و فاطمه، مادرش این پیام را به رییس جمهور دونالد ترامپ نوشتند و مورد استقبال هزاران کاربر در صفحه توئیتر قرار گرفت. بنا عابد در این نامه سرگشاده به رییس جمهور ترامپ خواستار کمک و حفاظت از کودکان و مردم سوریه در شهر حلب شده است.

این نامه در آغاز پس از آن که او و مادرش یک حساب توئیتر را ساختند و این پیام را اشتراک گذاری کردند، توجه خواننده های جهانی را جلب کرد. نامه بنا عابد نشان دهنده شهر بردارفتهی حلب و مخروبه هایی است که در جریان جنگ توسط داعش از بین رفته اند. بنا عابد و فامیل او بعد از فرار از این شهر در ماه دسامبر در ترکیه زندگی می کنند. اما بعضی ها بر این که آیا این نامه به صورت واقعی توسط بنا عابد نوشته شده شک دارند. حامیان دولت «بشار اسد» رییس جمهور سوریه این عمل بنا عابد را یک حمله و ابزاری برای پروپاگاند خوانده اند. آن ها بعد از این که به ترکیه

شهردار برلین از ترامپ درخواست دیوار مسازد

شهردار برلین از دونالد ترامپ رییس جمهور آمریکا خواسته است با ساختن دیواری که وعده اش را داده است، «به دنبال انزوا نباشد.»

آقای ترامپ در جریان مبارزات انتخاباتی خود گفته بود که میان دو کشور مکزیک و ایالات متحده، یک دیوار مرزی می کشد و هزینه آن را هم مکزیکو خواهد پرداخت.

میشاییل مولر که برلین، شهر محل مدیریتش به خاطر دیوار بلندی شهرت دارد که سال ها میان بخش غربی و شرقی این شهر کشیده شده بود، اکنون هشدار داده است که ساختن چنین دیواری باعث «رنج و بردگی می شود و زندگی میلیون ها نفر را به مخاطره می اندازد.»

شهر برلین در فاصله سال های ۱۹۶۱ تا ۱۹۸۹ به وسیله یک دیوار بلند به دو بخش تقسیم شده بود.

به اساس گزارش بی بی سی، سخنان آقای مولر در حالی منتشر می شود که اتریکه پنینا نیتو، رییس جمهور مکزیکو در اعتراض به برنامه دونالد ترامپ برای ساخت دیوار مرزی بین دو کشور، سفرش به واشنگتن را لغو کرده است.

شهردار برلین با اشاره به سابقه «دیوار آهنین» در اروپا و میان روسیه و سایر کشورهای این قاره گفته است که «ما برلینی ها به خوبی می دانیم که چنین دیواری در یک منطقه، چه پیامدهای رنج آوری به دنبال دارد.»

او گفته است شهر برلین نمی تواند ساکت باشد و شاهد برافراشته شدن یک دیوار از جانب یک کشور باشد.

آقای مولر تاکید کرده است که «ما اجازه نمی دهیم تجربه تاریخی مان را امریکایی هایی نابود کنند که ما به خاطر آزادی مان به آنها مدیونیم.» اشاره آقای مولر به کمک ایالات متحده به مردم آلمان در جریان جنگ جهانی دوم است.

عراقی های همکار با آمریکا از فرمان ترامپ نومید شدند

عراقی هایی که حالا زنده گی شان به خاطر کارکردن با دولت ایالات متحده در معرض خطر است، پس از صدور فرمان دونالد ترامپ مبنی بر منع صدور ویزا به ۷ کشور از جمله عراق، نگران شده اند.

به اساس گزارش رویترز، یکی از شهروندان عراقی در بغداد و همکار با اداره توسعه بین المللی ایالات متحده گفت: «آقای ترامپ خواب های ما را بر باد داد. دیگر آرزوی رفتن به ایالات متحده را نداریم.»

به اساس آمار و ارقام دولت ایالت متحده، بیشتر از هفت هزار عراقی که اکثرشان مترجمان همکار با نیروهای امریکایی به عراق بودند، قرار بود در قالب برنامه «ویزای مخصوص مهاجرت» به ایالات متحده آمریکا بروند. پنج صد تن آن ها تحت ارزیابی بودند و هزارها تن دیگر منتظر مصاحبه.

الن ووت یکی از مقامات پیشین نیروهای ایالات متحده گفته است: «مترجمان زیادی می خواستند عراق را به دلیل ناامنی و تحت یک پروسه رسمی به مقصد ایالات متحده آمریکا ترک کنند. چون آن ها همکاران ما بودند.» او نگرانی اش را نسبت به تصمیم آمریکا در امر منع ورود مسلمانان به ایالات متحده آمریکا نشان داده گفت: «این فرمان امریکا ریشه های ترس را در خود دارد. شما نمی توانید کشوری به بزرگی آمریکا را با ترس رهبری کنید.»

تاکید دبیر کل سازمان ملل بر تقویت اقدامات برای پیشبرد وضعیت حقوق بشر

آنتونیو گوترش، دبیر کل سازمان ملل متحد، با ابراز نگرانی عمیق از تبعیض علیه پناهجویان، از جمله از کلیشه سازی در مورد مسلمانان انتقاد کرده و بر تقویت اقدامات سازمان ملل برای بهبود وضعیت حقوق بشر تاکید کرده است. در سخنانی که روز جمعه هشتم دلو در مراسم یادبود هولوکاست در مجمع عمومی سازمان ملل ایراد شد، آنتونیو گوترش گفت تبعیضی که مهاجران و پناهجویان با آن روبرو هستند، و کلیشه سازی از مسلمانان، زمینه را برای نفرت پراکنی شدید فراهم می کند.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، آقای گوترش تاکید کرد: «من به شدت نگران تبعیضی هستم که مهاجران، پناهجویان، و اقلیت ها در گوشه و کنار جهان با آن روبرو هستند و کلیشه سازی در مورد مسلمانان را عمیقاً مشکل ساز می دانم.»

او هشدار داده که «هنجار جدیدی» در گفتمان عمومی شکل گرفته که در چارچوب آن پیش داوری پذیرفته شده، و زمینه برای نفرت پراکنی شدیدتر فراهم شده است. دبیر کل سازمان ملل افزوده است یهودی ستیزی، نژادپرستی، بیگانه هراسی، و نفرت افکنی علیه مسلمانان، با عوام گرایی و «توسط چهره های سیاسی که از هراس آفرینی برای بردن آرای مردم بهره بردار می کنند» در حال گسترش است. آقای گوترش تاکید کرده که «ما باید هشیار باشیم و سازمان ملل برای تقویت ساختار حقوق بشری اش باید اقدامات بیشتری بردارد.»

این گزارش می گوید پیش نویس یک فرمان اجرایی که ابلاغ آن مدنظر آقای ترامپ است، بر ممنوعیت پذیرش پناهجویان سوری و همزمان تعلیق برنامه پذیرش پناهجویان برای یک دوره چهار ماهه تاکید دارد. در چارچوب همین برنامه پیشنهادی، بررسی همه درخواست ها از کشورهایی که از آنها تلقی تروریستی می شود، برای مدت ۳۰ روز متوقف می شود. این فهرست هفت کشور مسلمان را در بر می گیرد که شامل ایران، عراق، سوریه، سودان، لیبیا، یمن و سومالی است.

نیکی هیلی: امریکا از متحدان خود حمایت می کند

نیکی هیلی، نماینده آمریکا در سازمان ملل متحد گفته است، رویکرد دولت دونالد ترامپ نشان دادن قدرت امریکا، حمایت از متحدان و حصول اطمینان از حمایت آن ها از واشنگتن است.

سنای آمریکا سه شنبه گذشته نیکی هیلی، فرمان دار سابق کارولینای جنوبی را با ۹۶ رای موافق در برابر چهار رای مخالف، به عنوان نماینده آمریکا در سازمان ملل متحد تایید کرد.

نماینده جدید آمریکا در سازمان ملل تصریح کرده است، اما نام کسانی که از ما حمایت نکنند را به یاد خواهیم داشت و نسبت به این اقدام آن ها واکنش متناسب نشان خواهیم داد.

در همین حال، فرانسوا دلاتره، نماینده فرانسه در سازمان ملل ماتیو ری کرافت، نماینده بریتانیا در سازمان ملل گفته اند که منتظر آغاز همکاری با نیکی هیلی هستند. امریکا، بریتانیا، فرانسه، روسیه و چین پنج عضو دائم شورای امنیت هستند.

نیکی هیلی به خبرنگاران گفته است، هرچه آن چه که درست کار می کند، کاری می کنیم که بهتر کار کند، هر آن چه که درست کار نکند، تلاش خواهیم کرد درستش کنیم و هر آن چه که منسوخ و غیر ضروری باشد، کنار گذاشته خواهد شد.

به گزارش رویترز، امریکا بزرگترین حامی مالی سازمان ملل متحد است و ۲۲ درصد از بودجه پنج میلیارد و ۴۰۰ میلیون دالری سازمان ملل را می پردازد. امریکا همچنین ۲۸ درصد از بودجه تقریباً هشت میلیارد دالری نیروهای حافظ صلح سازمان ملل را می پردازد.

این گزارش می افزاید دونالد ترامپ خواستار بازبینی کمک های مالی امریکا به نهادهای بین المللی شده است.